

материя, която е изгубила силата си, считаме я за негативна, т. е. като такава, въ която не може да се прояви никаква сила. Всъки отъ всъ е изпиталъ тъзи двѣ състояния въ себе си: да вади ново и вехто отъ съкровището си. Когато човѣкъ изгуби вѫтрѣшното равновѣсие между сърцето и ума си, той зѣпочва да изважда вехтото и съ това настава у него недоволство. Такова е положението на болния, който винаги е недоволенъ отъ окрѫжаващите, които му усълужватъ. Здравиятъ, който има сила въ себе си, е доволенъ отъ всичко. Законитъ, които регулиратъ едното и другото състояние, състоянието на доволство и недоволство, сѫ въ хармония, защото въ дадения моментъ вашето негативно състояние съотвѣтствува на едно положително състояние на нѣкой здравъ. Въ даденъ моментъ, когато вие най много страдате, друго нѣкое сѫщество, което има нѣкаква връзка съ васъ, изпитва най-хубаво разположение на духа. Това е единъ законъ, който сѫществува вѫтрѣ въ природата. Небето и ада сѫществуватъ като два полюса. Небето е новото нѣщо, а адътъ е вехтото. Тъй че всъки отъ васъ прѣзъ живота си ще се качи и ще слѣзе въ едното и другото състояние. Азъ не ви говоря за ада и небето тъй, както вие ги знаете, но ви говоря върху еднѣ положителна истина, която ви се вижда отвлѣчена. Тъзи двѣ състояния сѫ необходими за човѣшкия духъ. Вие питате: „Зашо е необходимо, да оставя човѣкъ и да се подмладява“? — Това е процесъ, който става и въ самата природа. Вие не питайте, защо става този процесъ, но гледайте, каква полза може да извлѣчете отъ него. Какъ бихте опрѣдѣли младостта или старостта? Въ древността единъ мѣдрецъ е казалъ: „Ако тѣрсишъ сила, тѣрси я у младитъ, у новитъ хора, а ако тѣрсишъ мѣдростъ, тѣрси я у старитъ хора“. Мѣдростъ и сила не сѫ едно и сѫщо нѣщо. Силата включва въ себе си човѣшката воля, а мѣдростта — човѣшкия умъ. Слѣдователно, вие имате два противоположни полюса: умътъ е горѣ, на небето, а волята — долу, на земята. Ако искате да бѫдете стари, мѣдри, трѣбва да сте горѣ, на небето, а ако искате да бѫдете млади, трѣбва да сте долу, на земята. Затова, когато размѣнимъ отношенията на нѣщата и поставимъ стария човѣкъ на физическото поле, а младиятъ поставимъ на небето, ние произвеждаме